

Felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler § 3-7 (8), § 4-7 til § 4-10 og § 7-9

Advokatfirmaet Larsen og Co
Att: advokat Tonje Lilaas Larsen
Postboks 599 Sentrum
0106 Oslo

Universitetet i Agder
Postboks 422
4604 Kristiansand

Bergen, 11.04.2024
Deres ref.: 20/10370 (107/22)
Vår ref.: 23/17881 (16/2023)

Unntatt offentligheten etter offl. § 13 første ledd, jf. fvl. § 13 første ledd

SAK NR. 16/2023: VEDTAK FATTET AV FELLES KLAGENEMND I SAK OM UTESTENGING ETTER SKIKKETHETSVURDERING

Det vises til vedtak fattet av klagenemnda ved Universitetet i Agder, heretter UiA i sak 107/22, som ble påklaget til Felles klagenemnd.

Saken er tidligere behandlet av Felles klagenemnd i møte 27.01.2023, der vedtaket i underinstansen ble opphevet.

Bakgrunnen for den nye behandlingen er at Kunnskapsdepartementet i brev av 08.11.2023 har uttalt at enkelte vedtak i Felles klagenemnd (nemnda) gjort i perioden 01.04.2022 til 22.09.2023, er ugyldige på grunn av at tidligere leder for klagenemnda og to studentrepresentanter (et medlem og et varamedlem) i denne perioden var ugyldig oppnevnt, og at disse sakene må behandles på nytt. Dette gjelder vedtak, der nemnda ikke ville ha vært vedtaksfør uten at noen av de ugyldige oppnevnte medlemmene deltok, og saker der det var dissens i nemndas opprinnelige behandling og stemmen til noen av de ugyldige oppnevnte medlemmene var avgjørende for innholdet i vedtaket.

Felles klagenemnd ville ikke ha vært vedtaksfør under behandling av saken i møtet 27.01.2023, uten at flere medlemmer var til stede, og vedtaket er dermed ugyldig jf. § 3 i Forskrift om felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universitet og høyskoler. Vedtaket er derfor ugyldig, og det må treffes nytt vedtak.

Felles klagenemnd har på denne bakgrunn besluttet å behandle klagerens sak 22/03061 (16/2023) på nytt med ny nemndssammensetning, jf. forvaltningsloven § 35 første ledd

HK-dir – Direktoratet for høyere utdanning og kompetanse

Postboks 1093, 5809 Bergen post@hkdir.no

bokstav c. Klageren ble i brev 02.01.2024 informert om at Felles klagenemnd ville gjøre en fornyet behandling av klagesaken med ny nemndssammensetning våren 2024.

Felles klagenemnd med riktig sammensetning, behandlet saken under møte 13.03.2024. Tidligere vedtak fattet av Felles klagenemnd ble opphevet. Vedtak fattet av klagenemnda ved UiA ble opphevet.

FELLES KLAGENEMND BEMERKER

Felles klagenemnd er rett klageinstans i saker om utestengning etter skikkethetsvurdering, jf. forskrift nr. 1192 om Felles klagenemnd for behandling av klagesaker etter lov om universiteter og høyskoler (uhl.) § 3-7 (8), §§ 4-7 til 4-10, fastsatt av Kunnskapsdepartementet 10.10.2005.

Felles klagenemnd kan som klageinstans prøve alle sider av saken, jf. forvaltningsloven (fvl.) § 34 andre ledd.

Habilitet

Av de nåværende medlemmene i Felles klagenemnd deltok Fredrik Bokstap, Liv Sandvik, og Frode Randal i den tidligere behandlingen av saken.

På grunn av den medieoppmerksomheten som har vært omkring Felles Klagenemnd sitt arbeid, har Felles Klagenemnd vurdert om disse medlemmers deltaking i den tidligere behandlingen av saken, er et særegent forhold som er egnet til å svekke medlemmenes upartiskhet, og derfor medfører at medlemmene er inhabile i behandlingen av omgjøringsaker, jf. fvl. § 6 annet ledd. Felles klagenemnd har avgjort habilitetsspørsmålet etter fvl. § 8, og har kommet til at nemndas medlemmer er habile i vurderingen av omgjøringsaken.

I vurderingen av habilitetsspørsmålet har klagenemnda vektlagt at det rettslige utgangspunktet er at tidligere deltakelse i behandlingen av en sak som tas opp til ny behandling av det samme organet, ikke fører til inhabilitet. Nemnda er et kollegialt organ der hvert medlem har ansvaret for å gjøre seg opp en selvstendig mening om sakene og det må kunne forutsettes at de også ved den nye behandlingen foretar en objektiv og saklig vurdering. Nemndsmedlemmene er utnevnt fordi de har den kompetanse og bakgrunn som kreves etter forskrift om felles klagenemnd § 2 annet ledd.

De forhold som har skapt medieoppmerksomhet og har ført til at saken må behandles på nytt, knytter seg ikke til noen av de nåværende medlemmene av Felles klagenemnd, men til at tidligere leder og to studentmedlemmer var oppnevnt i strid med forskriften.

Medlemmene har ingen egeninteresse i utfallet av saken. De aktuelle medlemmene vurderer ikke seg selv som inhabile i saken.

Kunnskapsdepartementet har i brev til Felles Klagenemnd datert 5. januar 2024, også gitt uttrykk for at departementet ser det som klart at deltaking i den tidligere behandlingen av et vedtak som er oppe til ny behandling, ikke fører til inhabilitet, med mindre det foreligger særlige forhold i den enkelte sak.

Det enkelte medlem har ansvaret for å vurdere om det foreligger særlige forhold som kan føre til inhabilitet. Ingen av de aktuelle medlemmene har gitt uttrykk for at det foreligger slike

forhold.

Sakens bakgrunn

Klageren er [REDACTED], representert av advokat Tonje Lilaas Larsen. Saken gjelder klage på vedtak om utestengning fra [REDACTED] grunnet manglende skikkethet.

Klageren ble høsten [REDACTED] tatt opp til [REDACTED], hvor h[un] fulgte et normert studieløp frem til høsten [REDACTED]. Klageren har gjennomført [REDACTED] studiepoeng som inngår i studieplanen. H[un] har gjennomført og bestått en praksisperiode hvor h[un] hadde observasjonspraksis på tre forskjellige steder å fem dager.

Faglærer i [REDACTED] innga tvilsmelding [REDACTED]. Tvilsmeldingen viste til vurderingskriteriet i forskrift om skikkethetsvurdering § 4 bokstav a, b, c, f, og g. Tvilsmeldingen var signert av faglærer og åtte medstudenter.

Av tvilsmeldingen fremgår det at klageren uttaler seg respektløst i sosiale medier overfor enkeltgrupper, og at h[un] har vist mistillit til [REDACTED]. Det ble påpekt at måten klageren kommuniserer og samhandler med sine medstudenter på, fører til usikkerhet og mistillit. Videre ble det uttrykt stor bekymring for hvordan klageren vil kunne samarbeide, etablere tillitsforhold, trygge relasjoner og kommunisere med [REDACTED] i praksis, sett hen til at h[un] ikke mestrer dette med sine medstudenter. Flere medstudenter har opplyst at klageren kommer med kommentarer eller uttalelser av seksuell art og fysiske tilnærmelser mot studenter som er over [REDACTED] år yngre enn h[un] selv. H[un] oppleves krenkende i kroppsspråk og uttalelser. Det fremgår videre at de anførte fysiske tilnærmelsene har skjedd under påvirkning av alkohol. I tillegg fremkommer det at noen medstudenter opplever at klageren i liten grad klarer å sette seg selv til side, lytte til andre og sette seg inn i andres situasjon, da h[un] kun ser egen historie og egne problemer. Medstudenter beskriver hvordan klageren utøver makt i klassen, og det er knyttet bekymring for at klageren vil misbruke sin makt overfor sårbare grupper. Videre fremkommer det bekymring for klagerens væremåte overfor studenter som er [REDACTED] eller med mindre [REDACTED] erfaring, og det vises til at klageren opptrer som en bedreviter, er nedlatende mot, harselerer med, ler av og mobber enkeltstudenter, i tillegg til at h[un] har et seksualisert språk. Det er ved tvilsmeldingen lagt ved 33 vedlegg, herunder redegjørelser fra åtte av klagerens medstudenter (noen anonyme), kopi fra korrespondanse mellom klageren og medstudenter, poster fra klagerens [REDACTED] og uttalelser fra lærer om fagmiljøet i klassen.

Det ble gjennomført en vurderingssamtale med klageren [REDACTED] hvor klageren forklarer at h[un] ikke kjenner seg igjen i tvilsmeldingen, jf. referat fra vurderingssamtale [REDACTED]. Klageren opplyser at h[un] har vært bevisst på at h[un] er [REDACTED] enn flere av medstudentene, og h[un] har som følge av dette vært tilbakeholden. Klageren anfører at flere av meldingene som er lagt ved tvilsmeldingen er tatt ut av kontekst, og h[un] reagerer på at tvilsmeldingen viser til forhold som har strukket seg over lengre tid. H[un] forklarer at h[un] fikk skryt av faglærer i forbindelse med praksisarbeid og at det ene praksisstedet forespurte om klageren kunne arbeide som tilkallingsvikar hos dem, uten at dette er dokumentert.

Klageren innga en skriftlig kommentar til vurderingssamtalen [REDACTED] hvor h[un] anfører at h[un] aldri har ment å være ufin mot noen. H[un] kjenner seg ikke igjen i anklagene, og klageren peker på at anklagene ikke er forenelig i arbeid med sårbare [REDACTED]. H[un] fastholder at h[un] ikke har utført fysiske overgrep. Videre bemerker klageren at h[un] ble orientert om tvilsmeldingen midt i eksamenstiden, og at dette førte til sykmelding og avbrutte eksamener.

Klageren har lagt ved fullstendig kopi av facebook-profilen, kopi av kommunikasjon mellom klageren og medstudenter som har varslet og kopi av vurdering fra praksis.

Institusjonsansvarlig ved UiA forsøkte flere ganger å kalle inn klageren til ny samtale, jf. oversendelse av saksfremlegg UiA [redacted] men h[redacted]n møtte ikke.

UiA fattet [redacted] vedtak om stans i praksis og innkalling til oppfølgingssamtale. Vedtaket ble begrunnet i tvilsmeldingen [redacted]. Institusjonsansvarlig vurderte at det ikke var forsvarlig at klageren gikk ut i praksis, sett hen til alvorlighetsgraden i tvilsmeldingen og hensynet til å ivareta sårbare [redacted].

Klagerens advokat påklagde [redacted] vedtaket om stans i praksis. Advokaten viser til at klageren aldri har mottatt noen form for korrigerende, advarsel eller andre indikasjoner fra medstudenter ved UiA om h[redacted] oppførsel. Det anføres at klagerens ytringer på nett er innenfor rammene av ytringsfriheten. Klageren har deltatt på tre sosiale sammenkomster med medstudenter, hvor to sammenkomster var gjennomført i h[redacted] hjem etter påtrykk fra medstudenter. Meldingstrådene som er fremlagt bærer preg av gjensidighet og handler i hovedsak om hverdagslige ting knyttet til studiet. Klageren har aldri gjort fremstøt mot [redacted] medstudenter, trakassert de med gjentatte og uønskede meldinger, eller vært utpreget grov eller vulgær i språket. Hva gjelder frykten for at klageren skal misbruke sin makt overfor sårbare personer, vises det til at klageren er i sin andre periode som medlem i [redacted]. Videre har klageren sittet som [redacted]. Klagerens advokat anfører at tvilsmeldingen står i sterk kontrast til hvordan klageren fremstilles i praksisvurdering [redacted] hvor det beskrives at klageren har gode evner, kommer med reflekterte vurderinger og oppfattes som en tydelig og trygg voksen. Det er ikke sannsynliggjort at klageren har hatt en seksualisert måte å opptre ovenfor medstudenter eller andre, som medfører at h[redacted]n er uskikket for yrket. Videre anføres det at det foreligger en saksbehandlingsfeil da UiA hverken har vurdert sannsynligheten eller alvorlighetsgraden i innholdet i nevnte meldinger. Det bes om utsatt iverksettelse av vedtaket.

Klagenemnda ved UiA behandlet klage om stans i praksis og innkalling til oppfølgingssamtale [redacted] og fant at det ikke forelå grunnlag for å omgjøre vedtaket. Klagenemnda ved UiA vurderte det slik at opplysninger som har fremkommet om klageren var av en slik karakter at det var behov for å utsette praksisperioden inntil saken var undersøkt ytterligere.

Det ble gjennomført vurderingssamtale med klageren [redacted] hvor h[redacted]n ble informert om regelverket, videre saksgang og om at h[redacted]n ville motta et tilbud om utvidet oppfølging og veiledning.

Klageren fikk [redacted] tilbud om utvidet veiledning som en del av prosessen knyttet til tvilsmelding vedrørende skikkethet, hvor det totalt ble avtalt fem til seks veiledningsamtaler.

Det fremgår av veiledningsrapport [redacted] fra klagerens veileder, som også er [redacted] spesialist, at klageren har brukt veiledningen på en forutsatt positiv måte. Veileder uttaler at klageren, både i sitt refleksjonsnotat og i samtaler, viser at h[redacted]n ser enkelte sider ved sin væremåte som h[redacted]n må være langt mer bevisst på i sin omgang med medstudenter og andre. Etter en samlet vurdering konkluderer veileder med at klageren igjen bør tas opp som ordinær student ved UiA, og at h[redacted]n bør regnes som skikket til utdanning innen [redacted].

Det ble gjennomført en oppfølgingssamtale med institusjonsansvarlig, klagerens veileder og flere andre representanter fra UiA og klageren. I møtet forklarer klageren at han ønsker å være en mindre direkte og fremtredende figur. Veileder uttaler at klageren har og at dette gir en manglende sammenheng mellom klagerens kroppsspråk og det klageren kommuniserer verbalt. Klagerens utfordringer skaper en usikkerhet i kommunikasjon med andre.

Klagerens sendte varsel til UiA, som omhandler UiA sitt ansvar for å forebygge blant egne studenter. Det gis en redegjørelse av sakens bakgrunn, og det stilles spørsmål til hvordan UiA og navngitte enkeltpersoner har behandlet skikkethetsaken.

Klagerens veileder innga en ny uttalelse i saken. Det vises til observasjoner fra møtet som institusjonsansvarlig hadde med klageren. Veileder uttaler nå at klageren ikke viste samme grad av åpenhet om egne utfordringer, og han finner grunn til å stille spørsmål ved dette i lys av tidligere anbefalinger i saken. Videre viser veileder til at hans tidligere uttalelser må forstås som en beskrivelse av klageren i lys av den veiledningen som er gjennomført, og at den ikke må tolkes som en samlet vurdering av klagerens skikkethet.

Klagerens advokat sendte e-post. Det vises til at klageren ikke har avlagt skriftlige eksamener høstsemestret som følge av sykmelding grunnet den psykiske belastningen saken har påført ham. Klagerens advokat etterspør tiltak for å ivareta klageren. Klagerens advokat sendte en e-post hvor det ble etterspurt konklusjon på tvilsmelding og en avklaring på hvorvidt klageren skal tas opp som student igjen. Klagerens advokat viste til den lange tiden saken har vært til vurdering.

UiA besvarte henvendelsen fra klagerens advokat, hvor det fremgår at klageren ikke har oppnådd tilstrekkelig studieprogresjon for å kunne ta de samme emnene som studentene på kull. Tilrettelegging kan bare skje innenfor rammene for studieplanen. UiA viser til den nyere uttalelsen fra veileder etter møte og opplyser om at planen nå er å tilby klageren ytterligere utvidet oppfølging og veiledning med inntil fem treff.

UiA besvarte henvendelse fra klagerens advokat hvor det fremgår at klageren ikke har oppnådd tilstrekkelig studieprogresjon for å kunne ta de samme emnene som studentene på kull. Tilrettelegging kan bare skje innenfor rammene for studieplanen. UiA viser til den nyere uttalelsen fra veileder etter møte og opplyser om at planen nå er å tilby klageren ytterligere utvidet oppfølging og veiledning med inntil fem treff.

Klagerens ettersendte dokumentasjon. I brevet anfører han at klageren ikke har blitt ivaretatt i tilstrekkelig grad i tiden etter at han sendte inn sitt brev. Klageren bekrefter dette i e-post. Videre anfører klageren at all saksbehandling fra UiA fremstår som en gjengjeldelse på det varselet som ble sendt.

Klageren sendte e-post til UiA hvor det uttales at klageren ikke ønsker å møte ny veileder i saken. Klageren etterlyser møte om mentorgruppe og praksisplass. I svar fra UiA fremgår det at klageren har status som aktiv student og kan delta i undervisning. Institusjonen forklarer videre at det foreligger tvil om skikkethet, og at dette må avklares før klageren kan gå ut i neste praksisperiode.

Klageren sendte på ny e-post til UiA [REDACTED]. Klageren stiller her spørsmål til ny veileders uavhengighet. UiA besvarte klageren i brev [REDACTED]. De viste til klagerens motforestillinger mot ny veileder, og opplyste at veileder ikke ville være til stede i neste møte.

Det ble avholdt vurderingssamtale med klageren og UiA [REDACTED] hvor blant annet stedfortredende institusjonsansvarlig deltok, jf. referat fra vurderingssamtale [REDACTED]. UiA viste til at veiledning ikke var kommet i gang og det var kort tid til praksisperiodens start. I møtet ble klageren orientert om muligheten for ny veiledning. Klagerens talsperson viste til at UiA ikke har forholdt seg til ryktespredning omkring tvilsmeldingen, og at dette oppleves belastende. Klageren viste til at h[un] ikke har fått god nok informasjon om utestengning fra grupperom og seminarer. Når det gjelder tvilsmeldingen ble det anført at UiA ikke har fremlagt noen konkrete eksempler som kan underbygge påstandene i tvilsmeldingen, herunder eksempler på nettaktivitet som kan bevise at klageren blant annet er imot [REDACTED] og [REDACTED]. Klageren opplyser videre om at h[un] har vært i kontakt med tidligere veileder, og at h[un] har brev som viser at tidligere veileder ble presset til å avgi ny vurdering i saken. Av referatet fremgår det at klageren ikke ønsker ny veiledning, og h[un] fastholder at h[un] gjort sitt for å opplyse saken. Det anføres at håndtering av saken fra UiA sin side ikke har vært tillitsvekkende, og at klageren ønsker å få prøvd saken i skikkethetsnemnda.

Institusjonsansvarlig informerer om at slik saken står nå er tvilen rundt skikkethet fortsatt uavklart, og at det er ønskelig med ny veiledning. Klagerens talsperson sendte [REDACTED] e-post med merknader til referat fra vurderingssamtale [REDACTED].

Klageren sendte [REDACTED] e-post til UiA, hvor h[un] anfører at UiA har brutt taushetsplikten idet h[un] ble informert om varselet sendt fra UiA av h[un] samboer. I samme e-post ber h[un] UiA undersøke fabrikking av bevis.

UiA fattet [REDACTED] vedtak om stans av praksisperiode i [REDACTED]. Vedtaket ble begrunnet i manglende avklaring av tvilen som beskrives i tvilsmelding [REDACTED].

Klageren påklagde [REDACTED] vedtak om stans av praksisperiode. Det anføres at tvilsmeldingen ikke er drøftet opp mot forskriften og at det ikke er gjort avgrensninger mellom studiesituasjon og private sammenkomster. Klageren viser til at h[un] ikke har fått en avklaring på hva de fysiske overgrepene som UiA mener h[un] har begått består i, og det anføres at klagerens synspunkter i saken ikke er vurdert.

Klagenemnda ved UiA behandlet klagen over vedtak om utsettelse av praksisperiode i [REDACTED] i møte [REDACTED]. Klagenemnda ved UiA fant at det ikke foreligger grunnlag for å omgjøre vedtaket.

Studentombud innga uttalelse i saken [REDACTED] hvor de stiller spørsmål om innholdet i flere punkter i tvilsmeldingen.

Institusjonsansvarlig oversendte [REDACTED] sak om skikkethet til skikkethetsnemnda. Det fremgår av oversendelsen at innholdet i tvilsmeldingen oppfattes som alvorlig og det vises til at flere medstudenter hadde sammenfallende og selvstendige erfaringer som omhandler klagerens kommunikasjonsform. På bakgrunn av innholdet i tvilsmeldingen og de påfølgende undersøkelsene, vurderes det som mulig at klageren vil kunne utgjøre en mulig fare for fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet til de [REDACTED] eller andre klageren kommer i kontakt med i sin yrkesutøvelse. Det vises til at hendelsene har foregått over lengre tid, og

med ulike medstudenter. Institusjonsansvarlig viser til at klageren i samtaler har vist lite forståelse og fokus på brukerne og autoriteten h n vil ha som . Videre fremkommer det at klageren viser liten evne eller vilje til å ta brukernes perspektiv, og at h n ikke ser ut til å ta innover seg at en insisterende og pågående kommunikasjonsform kan hindre god kommunikasjon. Institusjonsansvarlig bemerket at klageren ikke tar ansvar for sine handlinger når h n blir presentert for opplevelsene til sine medstudenter, men h n velger å bruke tiden på å motsi og bagatellisere medstudentenes opplevelser. Videre vises det til at klageren har hatt en pågående og til dels ubehagelig kommunikasjonsform i prosessen, og at dette har skapt reaksjoner hos de ansatte ved universitet.

UiA sendte klageren forhåndsvarsel om sak for skikkethetsnemnda med blant annet informasjon om rett til å få dekket advokatbistand, regelverket for skikkethetsvurdering og saksbehandlingen videre.

Klageren sendte e-post til UiA hvor det anføres at det foreligger fabrikkerte bevis i saken. Klageren fastholder at h n ikke har vært i praksis hos , hatt praksis med eller hatt dialog med slik institusjonsansvarlig opplyser om.

Klageren innga uttalelse i saken, hvor h n fastholder at h n ikke kjenner seg igjen i tvilmeldingen, og at h n de siste 18 månedene har forsøkt å komme til bunns i anklagene uten hell. Klageren gir videre en redegjørelse for hvordan h n opplever at UiA har behandlet saken. Det vises til at saken har vært en voldsom påkjennning.

Klageren opplyste i e-post at h n ikke kunne møte i skikkethetsnemnda grunnet arbeidsforpliktelser.

Klageren opplyser i tilsvaret at h n har gjort lydopptak av alle samtaler som berører tvilmeldingen og prosessen med UiA. Det anføres at lydopptakene ble gjennomført da UiA nektet å levere vedleggene til tvilmeldingen. Videre er det lagt ved lydopptak hvor h n skal ha forklart at h n ble invitert til sosiale sammenkomster med medstudenter etter at hendelsene som er beskrevet i tvilmeldingen skal ha skjedd.

Skikkethetsnemnda ved UiA behandlet saken i møte . Klageren deltok ikke på møtet. Institusjonsansvarlig samt stedfortreder deltok i deler av møtet. Skikkethetsnemnda vurderte at meldingene som klageren hadde lagt ut på sosiale medier var uheldige, men at vilkåret til sikkerhetsforskriftens § 4 a ikke var oppfylt.

Nemndas flertall viste til at det er få beskrivelser om hvordan studenten er i relasjoner med og det ble stilt spørsmål om hvorvidt studiemiljøet var tilstrekkelig ivaretatt. Flertallet vurderte at praksisrapportene viste at klageren klarer å etablere et tillitsforhold i asymmetriske relasjoner, men at h n strever mer med kommunikasjonen med medstudenter og andre samarbeidspartnere. Klageren har hatt en vedvarende mistroiskhet gjennom hele saksbehandlingen noe som hadde medført at h n har opptak av samtaler. Flertallet vurderte at vilkåret til skikkethetsforskriften § 4 b ikke var oppfylt.

Når det gjelder vurderingen opp mot skikkethetsforskriften § 4 c, vurderte skikkethetsnemnda at klagerens adferd ovenfor medstudenter sier noe om klagerens vurderingsevne og forståelse av hvilken rolle h n har i arbeid med sårbare mennesker. Skikkethetsnemnda vurderte det bevist at klageren ikke tar ansvar for handlingene sine når h n blir presentert for

medstudentenes opplevelser, men motsier og bagatelliserer medstudentenes opplevelser. Skikkethetsnemnda vurderte enstemmig at skikkethetsforskriften § 4 c er oppfylt.

I vurderingen av skikkethetsforskriften § 4 e ble det bemerket at medstudentene og de ansatte på UiA er en del av klagerens omgivelser. Klageren har gjennomført og fått godkjent praksis av en begrenset varighet. Når det gjelder det utfordrende klassemiljøet første studieår, har ikke klageren alene vært ansvarlig for dette. Skikkethetsnemnda vurderte enstemmig at § 4 e ikke er oppfylt.

Hva gjelder skikkethetsnemndas vurdering opp mot skikkethetsforskriften § 4 f, delte nemnda seg i to. De var enig i at lydopptak uten samtykke fra de deltagende parter er uetisk. Fire av nemndas medlemmer vurderte at UiA burde tatt kontakt med klageren på et tidligere tidspunkt og sagt tydelig ifra om at klageren hadde en uakseptabel oppførsel og kommunikasjonsform. På den andre siden mente fire av nemndas medlemmer at klagerens væremåte gjør at klassemiljøet ikke opplevdes trygt. Dette kan tyde på at det er en fare for at klageren kan misbruke makt ovenfor [redacted]. Det trekkes frem at klageren i samtaler har vist lite forståelse for og fokus på brukeren og deres sårbarhet i møte med den autoriteten h[un] vil ha som [redacted]. Skikkethetsnemnda vurderte med 4 mot 4 stemmer at § 4 f er oppfylt.

I vurderingen opp mot skikkethetsforskriften § 4 g, ble det vist til at dette punktet ikke var tydelig beskrevet i tvilsmeldingen, men at det blir synlig gjennom sakens løp. Klageren har vanskelig for å ta andres perspektiv og setter sine egne behov foran andres, og dette vil påvirke hvordan h[un] fremstår som rollemodell. Skikkethetsnemnda uttrykte bekymring for hvordan klageren vil fungere i arbeidslivet, og det ble vist til at klageren har sendt inn lydopptak til UiA fra samtaler uten samtykke til opptak. Mindretallet etterlyste dokumentasjon på hva som helt konkret er sagt og gjort. Skikkethetsnemnda vurderte med 6-2 flertall at § 4 g er oppfylt.

Hva gjelder vurderingen opp mot skikkethetsforskriften § 4 h, ble det vist til at klageren har hatt fem veiledningstreff med veileder, hvor det har vært fokus på kommunikasjon. Nemnda viste til at klageren fortsatt etter veiledning ikke er bevisst egen kommunikasjonsform, og at h[un] har avslått tilbud om videre veiledning. Skikkethetsnemnda vurderte enstemmig at § 4 h er oppfylt.

Skikkethetsnemnda vurderte enstemmig at forholdene som kom frem i tvilsmeldingen, vurderingssamtalene og dokumentasjonen for øvrig, og som er vurdert under § 4 c, g og h og § 2 gjør klageren «ikke skikket for yrket» jf. skikkethetsforskriften § 2. På bakgrunn av innholdet i tvilsmeldingen, undersøkelsene og dokumentene for øvrig, vurderte skikkethetsnemnda det som mulig at klageren vil kunne utgjøre en mulig fare for fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet til [redacted] eller andre studentene kommer i kontakt med i sin yrkesutøvelse.

Nemnda innstilte på at klageren burde utestenges helt fra [redacted] i to år med vilkår. Et mindretall på tre ønsket å innstille på utestengelse i to år uten vilkår, og ett år med vilkår om utvidet veiledning.

Klagenemnda ved UiA behandlet saken i møte [redacted]. Klagenemnda ved UiA vurderte at klageren ikke er skikket for yrket som [redacted] og det ble fattet vedtak om utestengelse i ett år med vilkår om at klageren gjennomfører utvidet veiledning i samarbeid

med institusjonsansvarlig. Dersom klageren ikke oppfyller vilkårene fastsatt av klagenemnda utestenges klageren i to år. Klagenemnda ved UiA viste til skikkethetsnemndas innstilling.

Klagerens advokatfullmektig påklaget [redacted] vedtaket. I klagen bemerkes det at UiA gjennomgående blander sammen forhold som tvilsmeldingen bygger på med forhold ved prosessen rundt håndteringen av tvilsmeldingen. Videre anføres det at skikkethetsnemnda har vektlagt hensynet til UiA sine opplevelser av kommunikasjon med klageren, og dette er utenforliggende hensyn. Det bemerkes videre at klageren identifiseres med h [redacted] selv når h [redacted] ikke opptrer som h [redacted] talsperson. Saksbehandlingen har tatt svært langt tid, og klageren er nå to år forsinket i studiene. Det anføres videre at vilkåret for skikkethetsforskriften § 4 bokstav c ikke er oppfylt, ved at det ikke er tilstrekkelig sannsynliggjort at det er tale om truende eller krenkende atferd i studiesituasjonen. Hva gjelder vurdering av skikkethetsforskriften § 4 h, anføres det at nemnda ikke har påpekt hva som må anses som uakseptabel adferd. Klageren hadde saklige innsigelser mot veiledningsopplegget, og det bestrides at det å ta lydopptak uten samtykke er uakseptabel adferd. Det anføres at klageren har vist vilje og evne til å endre sin atferd på flere tidspunkt som ble tatt opp i tvilsmeldingen. Advokatfullmektigen anfører at UiA har anvendt vilkåret i § 2 uriktig, da det ikke er bevist med tilstrekkelig sannsynlighetsovervekt at vilkåret er oppfylt. Det er ikke ført tilstrekkelig bevis for at klageren har slike holdninger som tvilsmeldingen omtaler. Når det gjelder kommunikasjon med medstudenter har klageren fått tilstrekkelig med veiledning, og bekymringen må anses avklart. Det fremgår av sakens dokumenter at det har vært et utfordrende klassemiljø. Advokatfullmektigen anfører at andre relevante forhold rundt klageren ikke er tillagt tilstrekkelig vekt i vurderingen. Klageren er ansatt i [redacted], og har ansvar og arbeidsoppgaver som er relevante for [redacted] og det viser at klager evner å bygge gode relasjoner med brukere og pårørende. Det anføres at klageren gjennom veiledning er skikket som student i [redacted] og det bes om at klagenemndas vedtak omgjøres slik at klageren kan følge undervisning og praksis.

Klagenemnda ved UiA vurderte klagen i møte [redacted]. Nemnda fant ikke at det fremkom nye opplysninger som medførte at vedtaket skulle omgjøres. UiA oversendte saken til Felles klagenemnd i brev av [redacted]. Felles klagenemnd behandlet saken i møte [redacted] der vedtaket i underinstansen ble opphevet.

Klageren ble informert om at saken ville bli behandlet på nytt i brev [redacted]. Klagerens advokat innga [redacted] begjæring om omgjøring av beslutning om oppheving av vedtak og behandling av saken.

UiA innga [redacted] kommentarer i forbindelse med ny behandling av saken. Det ble vist til enkelte faktafeil i vedtaket av [redacted]. Korrigeringene fra UiA endrer ikke nemndas vurdering av saken. Advokaten ba om status i saken [redacted] og sekretariatet besvarte henvendelsen samme dag.

Saken står for øvrig for Felles klagenemnd slik som for underinstansen.

Rettslig grunnlag for utestenging etter skikkethetsvurdering

Ifølge uhl. § 4-10 tredje ledd kan institusjonens klagenemnd etter innstilling fra en egen skikkethetsnemnd, vedta at en student ikke er skikket for yrket. En student som ikke er skikket for yrket, kan utestenges fra studiet i inntil fem år.

Med hjemmel i uhl. § 4-10 har Kunnskapsdepartementet fastsatt forskrift nr. 859 av 30.06.2006 om skikkethetsvurdering i høyere utdanning (skikkethetsforskriften). I rundskriv F-07-16 har departementet gitt nærmere merknader til skikkethetsforskriften og de enkelte forskriftsbestemmelsene.

Det fremgår av skikkethetsforskriften § 1 [redacted] at [redacted] ved UiA er omfattet av skikkethetsvurdering etter uhl. § 4-10. Skikkethetsforskriften § 2 definerer skikkethetsvurderingen som en helhetsvurdering av studentens faglige og personlige forutsetninger for å kunne utøve yrket. Det overordnede spørsmålet er om studenten utgjør en mulig fare for pasienter eller andres liv, fysiske og psykiske helse, rettigheter og sikkerhet. Bestemmelsen er kommentert i rundskriv F-07-16 av Kunnskapsdepartementet:

«Skikkethetsvurdering er et av de virkemidler institusjonene har til rådighet når de skal foreta denne helhetsvurderingen. Muligheten til å vurdere en student som ikke-skikket etter en særskilt skikkethetsvurdering benyttes som hovedregel, når andre formelle og uformelle virkemidler underveis i studiet som skal sikre at bare studenter som oppfyller kravene får vitnemål, ikke har avhjulpet situasjonen.»

Av rundskriv F-07-16 fremgår det i kommentarene til §§ 1 og 2:

«Institusjonsansvarlig for skikkethetsvurdering utreder saken og har ansvar for at det eventuelt utarbeides et utvidet veiledningsopplegg. Hvis utvidet veiledning ikke anses å være egnet til å hjelpe studenten, eller gjennomført utvidet veiledning ikke har medført den nødvendige endring og utvikling hos studenten, går saken til behandling i skikkethetsnemnda.»

I skikkethetsforskriften § 4 er det gitt nærmere kriterier for helhetsvurderingen av om en student er skikket til helsefagutdanninger:

«En student er uskikket i utdanningene som nevnt i § 1 nr. 3 til og med 22, 25 og 27 dersom ett eller flere av følgende kriterier er oppfylt:

- a) studenten viser manglende vilje eller evne til omsorg, forståelse og respekt for elever, pasienter, klienter eller brukere.
- b) studenten viser manglende vilje eller evne til å samarbeide og til å etablere tillitsforhold og kommunisere med elever, pasienter, klienter, brukere, pårørende og samarbeidspartnere.
- c) studenten viser truende eller krenkende atferd i studiesituasjonen.
- d) studenten misbruker rusmidler eller tilegner seg medikamenter på ulovlig vis.
- e) studenten har problemer av en slik art at han/hun fungerer svært dårlig i forhold til sine omgivelser.
- f) studenten viser for liten grad av selvinnsett i forbindelse med oppgaver i studiet og kommende yrkesrolle.
- g) studenten viser uaktsomhet og uansvarlighet som kan medføre risiko for skade av elever, pasienter, klienter eller brukere.
- h) studenten viser manglende vilje eller evne til å endre uakseptabel adferd i samsvar med veiledning»

I merknader til skikkethetsforskriften §§ 3, 4 og 5 i rundskriv F-07-16, har departementet uttalt følgende:

«Vurderingen av en students skikkethet er sammensatt og kriteriene må suppleres med skjønn. Et minstekrav for å kunne stadfeste at det foreligger manglende skikkethet for yrket er likevel at minst ett av kriteriene i § 3, § 4 eller § 5 foreligger. Deretter må det vurderes om dette, alene eller sammen med andre forhold, utgjør en mulig fare for liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet til de pasienter, brukere, barnehagebarn, elever, eller andre studenten vil komme i kontakt med i praksisstudiene eller i yrket.»

Skikkethetsvurderingen

I henhold til skikkethetsforskriften § 2 andre ledd, skal skikkethetsvurdering inngå i en helhetsvurdering av klagers faglige og personlige forutsetninger for å kunne fungere i yrket

som [REDACTED] Nærmere vurderingskriterier for vurdering av skikkethet for yrket som [REDACTED] er gitt i skikkethetsforskriftens § 4.

Tvilmeldingen, referat fra fire vurderings- og oppfølgingssamtaler, uttalelser fra klagerens veileder og øvrig dokumentasjon har vært avgjørende for vurderingene til institusjonsansvarlig og skikkethetsnemnda, samt for vedtak i klagenemnda ved UiA.

Tvilmeldingene og praksisrapportene

Tvilmeldingen av [REDACTED] beskriver forhold som er av betydning for vurderingen av om klageren har de nødvendige forutsetningene for å kunne utøve yrket, jf. skikkethetsforskriften § 2. Tvilmeldingen er signert av faglærer og åtte av klagerens medstudenter. Vedlagt var blant annet redegjørelser fra medstudentene, utskrifter fra [REDACTED] mellom klager og medstudentene, og en uttalelse fra faglærer om miljøet i klassen.

Felles klagenemnd fremhever at tvilmeldingen beskriver at klageren har utfordringer i form av kommunikasjon med, og adferd overfor, medstudenter, og at dette skaper usikkerhet og mistillit hos disse. I tvilmeldingen uttrykkes det bekymring for at klageren vil komme til å misbruke sin makt ovenfor sårbare grupper, og om klageren vil kunne trygge relasjoner i fremtidig arbeid.

Klageren har fastholdt i alle sine møter med institusjonen at h[n] ikke kjenner seg igjen i innholdet i tvilmeldingen, og at h[n] opplever at korrespondansen som er lagt ved tvilmeldingen er tatt ut av sin kontekst.

Det er klart at klageren har gjennomført og bestått en praksisperiode hvor h[n] hadde observasjonspraksis på tre forskjellige steder å fem dager. Klageren fikk gode tilbakemeldinger fra praksisstedet våren [REDACTED]. Blant annet skrev den ene veilederen i sin praksisrapport at klageren virket «meget skikket til studiet» og at h[n]:

(...) gjør reflekterte refleksjoner rundt noen av [REDACTED] og h[n] viser en tydelig evne og vilje til å ville kommunisere med dem. Jeg anser studenten som interessert i [REDACTED] og som dyktig til å kommunisere med dem. Studenten fremstår som en tydelig og trygg voksen blant [REDACTED]

Selv om klageren ikke kjenner seg igjen i tvilmeldingens innhold, samt at h[n] har fått gode tilbakemeldinger fra gjennomførte praksisperioder, vurderer Felles klagenemnd at tvilmeldingen ikke er «åpenbart ugrunnet» slik at institusjonsansvarlig skal utrede saken, jf. skikkethetsforskriften § 9 første ledd.

Utvidet veiledning

Det fremgår av skikkethetsforskriften § 10 første ledd at en student i en sak om særskilt skikkethetsvurdering skal innkalles til en vurderingssamtale for å sikre at saken blir så godt opplyst som mulig. Det er institusjonsansvarlig for skikkethetsvurdering som har ansvar for å innkalle studenten og for å utrede saken. Det følger videre av samme bestemmelse andre ledd at studenten skal få tilbud om utvidet oppfølging og veiledning. Det er institusjonsansvarlig som har ansvar for å utarbeide og tilby et utvidet veiledningsopplegg. Formålet med den utvidede veiledningen er å oppnå “den nødvendige endring og utvikling hos studenten”, jf. § 10 siste ledd. Det er kun dersom studenten ikke klarer å vise slik endring og utvikling gjennom utvidet veiledning at saken kan sendes til skikkethetsnemnda.

Hva gjelder veiledning og oppfølgingssamtaler, viser Felles klagenemnd til at klageren har gjennomført fire vurdering/oppfølgingssamtaler med UiA og at h[n] har tatt imot og

gjennomført tilbud om fem timer med utvidet veiledning. Av veiledningsrapporten [redacted] fremkommer det at klageren har brukt veiledning på en positiv måte og at h[un] er mer bevisst på sin omgang med andre. Veileder konkluderer med at klageren vurderes som skikket til utdanning innenfor [redacted]

Klagerens veileder endret i skriv datert [redacted], sine tidligere vurderinger av klagerens skikkethet etter at h[un] hadde deltatt i en oppfølgingssamtale mellom klager og institusjonsansvarlig [redacted]. Ut fra sakens dokumenter er det uklart for Felles klagenemnd hva som danner grunnlaget for denne endringen utover at h[un] peker på at klager i møtet [redacted] «ikke viste samme grad av åpenhet om sine utfordringer» som h[un] hadde gjort i veiledningssamtalene.

Klageren ble i september [redacted] tilbudt ytterligere veiledning, og ble kalt inn til samtaler om dette i januar [redacted]. Klager valgte å ikke ta imot dette da h[un] mente at veiledning allerede var gjennomført vår [redacted]. Det er uklart for Felles klagenemnd hva denne veiledningen skulle inneholde.

I henhold til skikkethetsforskriften § 10 tredje ledd skal institusjonsansvarlig fremme saken for skikkethetsnemnda ved institusjonen dersom «utvidet oppfølging og veiledning ikke medfører den nødvendige endring og utvikling hos studenten». Det klare utgangspunktet er da at utvidet veiledning og oppfølging må være gjennomført for å kunne dokumentere manglende endring. Felles klagenemnd viser imidlertid til at det i merknaden til skikkethetsforskriften § 10 i Rundskriv F-2016-7, fremgår at studenten ikke viser tilstrekkelig endring og utvikling dersom han eller hun velger å ikke ta imot tilbud om utvidet oppfølging eller veiledning. Saken kan dermed sendes til skikkethetsnemnda.

Etter nemndas vurdering har klageren gjennom veiledningen våren [redacted] vist vilje og evne til å endre adferd i samsvar med veiledning. Slik nemnda vurderer det skulle den særskilte oppfølgingen etter skikkethetsreglene derfor som utgangspunkt vært avsluttet våren [redacted]. Ut fra sakens dokumenter ser det derimot ut som saken blir liggende gjennom høsten [redacted] uten at institusjonen tar stilling til hvilken betydning de positive endringene hos klager som er skissert i veiledningsrapporten [redacted] skal få for videre behandling av den særskilte skikkethetsvurderingen.

Nemnda bemerker at kommunikasjonen mellom klageren og UiA tilspisser seg da klager ber om en avklaring i saken blant annet gjennom e-post fra klagers prosessfullmektig datert [redacted]. Dokumentasjonen i saken må derfor leses i lys av den anstrengte situasjonen som nå har oppstått mellom partene.

Felles klagenemnd peker på at saken er uoversiktlig. Saksbehandlingen har også strukket seg over lang tid uten en tydelig fremdriftsplan. Nemnda viser til at tvilmeldingen ble levert [redacted] og veiledning ble gjennomført sommeren [redacted] med gode skussmål fra klagerens veileder. Det ble i ettertid gjennomført en oppfølgingssamtale [redacted], hvor tema blant annet var hvordan UiA skulle legge forholdene til rette for at klageren skulle gjenoppta studiene.

Det neste som skjer i saken er at klagerens [redacted] inngir en bekymringsmelding til UiA [redacted]. Klagerens veileder sendte neste dag en uttalelse hvor det fremgår at han stiller spørsmål til tidligere anbefalinger om klagerens skikkethet i lys av oppfølgingssamtalen [redacted]. Klageren blir [redacted] informert om at h[un] ville få tilbud om ny utvidet

veiledning. Saken ble deretter liggende uavklart før det i vurderingssamtalen [redacted] blir klart at klageren ikke ønsket å gjennomføre ytterligere veiledning.

Saken ble oversendt skikkethetsnemnda [redacted] og saken ble først [redacted] behandlet av klagenemnda ved UiA. Når Felles klagenemnd hadde saken til behandling [redacted] hadde den hatt en saksbehandlingstid på over to år. Slik nemnda vurderer det, har ikke saken hatt den fremdriften den skulle, og klager har i lengre perioder vært under skikkethetsvurdering uten et konkret opplegg. Dette mener nemnda er uheldig.

Felles klagenemnds vurdering av om klageren er skikket i yrket

Terskelen for å vurdere en student som ikke skikket er høy. Det skal foretas en konkret og helhetlig vurdering av studentens faglige og personlige forutsetninger for yrket. Nemnda viser til rundskriv F-07-16, gjengitt ovenfor, hvor det fremkommer at muligheten til å vurdere en student som ikke skikket etter en særskilt skikkethetsvurdering «benyttes som hovedregel, når andre formelle og uformelle virkemidler underveis i studiet som skal sikre at bare studenter som oppfyller kravene får vitnemål, ikke har avhjulpet situasjonen».

Felles klagenemnd vurderer at UiA ikke har fremlagt tilstrekkelig bevis for at klageren ikke er skikket for yrket som [redacted] etter vurderingskriteriene i skikkethetsforskriften § 4 bokstav c, g og h. Videre vurderer nemnda at det ikke er tilstrekkelig dokumentert at forhold ved klageren tilsier at h[un] «utgjør en mulig fare» for «liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet», jf. skikkethetsforskriften § 2.

Nemnda bemerker at bevisbyrden for at vilkårene i uhl. § 4-10 og skikkethetsforskriften er oppfylt, påhviler institusjonen. Vurderingskriteriet i skikkethetsforskriften § 4 bokstav c er oppfylt dersom studenten «viser truende eller krenkende adferd i studiesituasjonen». Videre er kriteriet i bokstav g hvorvidt studenten er uskikket fordi h[un] «viser uaktsomhet og uansvarlighet som kan medføre risiko for skade av elever, pasienter, klienter eller brukere». Til sist er bokstav h oppfylt dersom «studenten viser manglende vilje eller evne til å endre uakseptabel adferd i samsvar med veiledning». Videre viser Felles klagenemnd til at forskriften legger opp til at det skal foretas en konkret vurdering av om den aktuelle studenten kan utgjøre en mulig fare, jf. § 2. Dette er et absolutt vilkår som må være oppfylt for å kunne treffe vedtak om at en student ikke er skikket for det aktuelle yrket.

Skikkethetsnemnda ved UiA har enstemmig lagt til grunn at klageren ikke er skikket til yrket innenfor [redacted]. Skikkethetsnemnda ved UiA anså «det som mulig at [klageren] vil kunne utgjøre en mulig fare for fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet til [redacted] eller andre klageren kommer i kontakt med i sin yrkesutøvelse». Ved vurderingen er det vektlagt at klageren i sin stilling som [redacted] vil ha mye kontakt med spesielt sårbare [redacted].

Slik Felles klagenemnd leser beskrivelsene i tvilmeldingen med vedlegg fremkommer det at klageren har en «klønete» kommunikasjonsform med medstudenter og UiA. Flere medstudenter beskriver videre at hendelsene de forklarer seg om skal ha oppstått på fritiden.

Nemnda peker på at det må skilles mellom det som skjer i studiesituasjonen og det som skjer på fritiden. Institusjonen har som utgangspunktet ingenting med hva en student gjør på fritiden. Unntak fra dette kan tenkes å være dersom det oppstår hendelser på fritiden som kan ha direkte betydning for vurderingen av hvordan studenten vil utøve sitt yrke i kontakt med de sårbare gruppene skikkethetsvurderingen har til formål å beskytte. Dette skillet er ikke nærmere drøftet i vedtaket fra UiA.

UiA har heller ikke gjennomført nærmere undersøkelser for å avdekke hva de enkelte medstudentene konkret har opplevd å bli utsatt for av klager eller avklare hva som kan være andre årsaker til det som beskrives som et dårlig klassemiljø. Slik Felles klagenemnd vurderer dokumentasjonen bærer medstudentens uttalelser preg av å være lite sammenfallende, det er uklart når og hvor de beskrevne hendelsene har oppstått, og om det er tale om en eller flere hendelser. Videre bemerker nemnda at det ikke foreligger konkrete enkelthendelser hvor medstudentene har forklart seg likt. Hva gjelder kopi av meldingsutvekslinger mellom klageren og medstudentene, og klagerens innlegg på sosiale medier, vurderer nemnda dokumentasjonen som lite relevant, og er uansett ikke alene egnet som bevis for å konkludere med at klageren har opptrådt «truende eller krenkende i studiesituasjonen», jf. skikkethetsforskriften § 4 bokstav c.

Felles klagenemnd har merket seg at klageren har tatt lydopptak av samtaler mellom klageren og UiA. Klagenemnda ved UiA har ansett dette som et relevant moment i vurderingen av om vilkårene i skikkethetsforskriften § 4 g og h er oppfylt.

Felles klagenemnd har forståelse for at ansatte ved UiA opplever at det å ikke bli informert om at studenten tar opptak av en samtale er lite tillitsvekkende. En slik opptreden kan ofte bidra til en eskalering av en konflikt og gjøre det krevende for partene å opprettholde en god dialog i det videre samarbeidet. Dette kan være et av flere momenter i den konkrete vurdering av om klager er skikket til yrket.

Slik Felles klagenemnd ser det kan handlingen i denne saken imidlertid forstås som et resultat av at klager opplevde seg lite ivaretatt og at hⁿ var i en presset situasjon. Dette må institusjonen se i lys av at en særskilt skikkethets sak er en belastende prosess for en student å gjennomgå. Dette gjelder uavhengig av om institusjonen har gode grunner for å iverksette den. I en slik prosess er klageren den svake part. I dette perspektivet vil et opptak av en samtale uten å informere på forhånd like mye tale i retning av at en part opplever en utrygghet i situasjonen.

Det er heller ikke slik at lydbåndopptakene ikke kan brukes som bevis i en skikkethets sak. Av rettspraksis i sammenlignbare saker følger det at spørsmålet om bevisavskjæring beror på en interesseavveining, se nærmere vurdering av dette i blant annet LG-2021-162405. Felles klagenemnd minner om at lydfilene er en del av sakens dokumenter som klagenemnda skulle ha tatt konkret stilling til relevansen av. Ingen av disse vurderingene er synliggjort i klagenemndas vedtak og skaper usikkerhet om nemnda har forstått bevisreglene riktig.

Felles klagenemnd har kommet frem til at UiA ikke har fremlagt tilstrekkelig dokumentasjon for at klageren ikke er skikket for yrket som [redacted] etter skikkethetsforskriften § 4 bokstav c, g og h, og at det ikke er dokumentert forhold ved klageren som tilsier at hⁿ «utgjør en mulig fare» for «liv, fysisk og psykisk helse, rettigheter og sikkerhet», jf. skikkethetsforskriften § 2. På bakgrunn av det ovennevnte har nemnda kommet til at underinstansens vedtak om uskikkethet og utestenging skal oppheves.

Vedtaket er i samsvar med det Felles klagenemnd kom til i vedtak 17.04.2023, men siden dette vedtaket er ugyldig på grunn av feil sammensetning av klagenemnda, opphever Felles klagenemnd dette vedtaket og treffer nytt vedtak.

VEDTAK

Felles klagenemnd bestående av Ernst Nordtveit, Fredrik Boksasp, Liv Sandvik, Frode Randal og Julie Marie Haukeland har fattet slikt enstemmig

v e d t a k:

1. Vedtak fattet av Felles klagenemnd 17.04.2023 oppheves.
2. Vedtak fattet av klagenemnda ved Universitetet i Agder i sak 107/22 om at [REDACTED] ikke er skikket for yrket som [REDACTED] oppheves.
3. Vedtak fattet av klagenemnda ved Universitetet i Agder i sak 107/22, om at [REDACTED] utestenges fra [REDACTED] i ett år, dersom h[REDACTED]n oppfyller nevnte vilkår fastsatt av klagenemnda, oppheves.
4. Vedtak fattet av klagenemnda ved Universitetet i Agder i sak 107/22, om at [REDACTED] utestenges fra [REDACTED] i to år, dersom h[REDACTED]n ikke oppfyller nevnte vilkår fastsatt av klagenemnda, oppheves.

Vedtaket er endelig og kan ikke påklages.

Ernst Nordtveit
leder for Felles klagenemnd

Klagenemndas vedtak kan bringes inn for prøving ved tingretten. Slikt søksmål må reises innen tre måneder etter at endelig vedtak foreligger. Søkmålsfristen beregnes fra 13.04.2024. Institusjonen dekker alle omkostninger ved søksmålet i første rettsinstans, herunder også honorar til saksøkers advokat etter offentlig salærsats, jf. uhl. § 4-11 og § 4-8 femte ledd.

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ingen fysisk signatur.